

Ačkoliv negativní vliv demografického vývoje dopadá na celý segment středoškolského odborného vzdělávání a počet žáků trvale klesá, ve středních školách s uměleckými obory mezitím počet žáků plynule stoupá, jak ukazuje následující tabulka.

Tabulka 4 Vývoj počtu žáků v uměleckých oborech SŠ ve skupině 82

Sledovaný parametr	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	Trendy
Počet žáků v SŠ s odbornými obory	412 409	393 852	366 255	339 741	-
Počet žáků v uměleckých oborech	9 598	9 844	10 075	10 252	+
Podíl žáků v uměleckých oborech (v %)	2,3	2,5	2,8	3,0	

V oblasti hodnocení SŠ skupiny oborů 82 bylo inspektováno 22 škol, kde se v těchto oborech vzdělávalo 2 336 žáků. Veřejné školy byly zastoupeny z 84,6 %, soukromé školy tvořily 15,4 % navštívených subjektů. Zastoupení oborů s uměleckým nebo uměleckořemeslným zaměřením vychází z dlouhodobých tradic lokálního průmyslu a svou jedinečností i charakterem má často nadregionální působnost s mezinárodním přesahem (Karlovarsko s keramickým, Novoborsko se sklářským průmyslem aj.). Největší koncentrace subjektů s profilací v uměleckých oborech je především v Praze, rovněž v Libereckém a Moravskoslezském kraji. Důvodem menšího zájmu o vzdělávání v některých oborech skupiny 82 je nahrazování osobité tvorby jedince průmyslovými technologiemi, obtížné získávání zakázek a fyzická náročnost činností při zpracování některých materiálů.

Talentovaní žáci dostávají ve většině škol individuální podporu v rámci praktické i teoretické výuky, je jim zprostředkována spolupráce se specializovanými odborníky a zaměstnavateli v daném oboru. Ve třetině škol jsou talentovaným žákům poskytovány speciální metody, formy a prostředky vzdělávání.

Ředitelé uměleckých škol reagují na aktuální situaci na trhu práce a nahrazují neatraktivní, příliš specifické obory novými s profilací v oblasti designu, médií, fotografie, filmu apod. Stávající tradiční obory doplňují o další vhodná oborová zaměření a své absolventy tak posouvají k širšímu uplatnění. Materiální a technické podmínky škol jsou průběžně zkvalitňovány a modernizovány, možnosti obnovy a rozšiřování materiální základny jsou limitovány náročností realizovaných oborů vzdělání na spotřební materiál a energii.

Výuka praktického vyučování probíhala ve vlastních ateliérech, dílnách, hutích, kovárnách apod. Finančně nákladný provoz těchto pracovišť školy kompenzovaly jejich pronájmem. Část finančních zdrojů získávaly z aktivní práce v projektech a grantech, zčásti byly dotovány z rozpočtu zřizovatele. Alespoň v jednom projektu byly zapojeny všechny navštívené školy.

Školy v návaznosti na profilaci realizovaných oborů kvalitně a často dlouhodobě rozvíjely různorodá partnerství. K nejčastějším partnerům patřily regionální firmy jako potenciální zaměstnavatelé a jako poskytovatelé materiální a technické podpory (provozní hmoty, suroviny, polotovary pro další zpracování). Spolupracovaly rovněž jako smluvní partneři při zajišťování praktické výuky (odborné praxe) nebo přípravě jednotného zadání závěrečné zkoušky. Tato spolupráce pomáhala propojit školní vzdělávání s reálnou praxí a současně dávala příležitost talentovaným jedincům.

ČŠI pozitivně hodnotila provázanost odborné teoretické výuky s praktickým vyučováním. Teoretické vyučování všeobecně vzdělávacích i odborných předmětů vykazovalo menší pestrost metod a forem práce, ale patrnou snahu o sebehodnotící projevy žáků. Pro praktické